

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 18716

гр. София, 15.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
закрито заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разглежда дело номер **5513** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Х. М. А. от [населено място] чрез адвокат Г. от Монтанска адвокатска колегия срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №G.-1597462/15.04.2026г. на Командир на отделение към СДВР, 09 РУ, с която на основание чл. 175, ал.3 от ЗДвП, за допуснато нарушение на чл. 171, т.1, б. "з" е временно отнето СУМПС на водача до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца.

С жалбата до съда е направено и искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедите за прилагане на ПАМ, което е предмет на настоящото производство. Посочено е, че изпълнението им причинява значителни и трудно поправими вреди на жалбоподателя, а не е доказана необходимост от незабавно прилагане.

Административен съд - София-град, в настоящия състав, като се запозна с доводите на жалбоподателя и доказателствата по делото, намира следното от фактическа и правна страна:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на обжалваната заповед е допустимо, като направено в срок и от легитимирано лице, чиито права и законни интереси са засегнати от индивидуалния административен акт.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

С обжалваната Заповед №№G.-1597462/15.04.2026г., на основание чл. 171, т. 1, буква "з" подбуква "гг" от ЗДвП, по отношение на Х. А. е приложена принудителна административна мярка "временно отнемане на СУМПС на водач, извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца".

В заповедта е посочено, че на 15.04.2026г. е управлявал в [населено място] МПС автомобил фолксваген сив с рег. [рег.номер на МПС], който е регистриран на 06.04.2026г. и е собственост на А. А..

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП., обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното

изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП. за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП. се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП., преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на жалбоподателя на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес. В случая жалбоподателят освен изложените аргументи, относно незаконосъобразността на оспорените индивидуални административни актове, общо е посочил, че предварителното изпълнение на заповедите му причинява значителни и труднопоправими вреди. Не се сочат аргументи, както и не са представени доказателства, че автомобилът и свидетелството за управление на МПС на водача са от изключително значение при упражняване на каквато и да е дейност. Знанието относно дерегистрацията на автомобила следва да бъде съобразено при разглеждане на спора по същество, а не за спиране на изпълнението. Законът е възложил отговорност на водачите на автомобили с цел дисциплиниращ ефект, поради което същите следва да носят отговорността за управляваните от тях МПС. Твърденията за общи затруднения не могат да се противопоставят на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, на публичния интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварително изпълнение по силата на закона.

Действително всяко принудително изпълнение на административен акт причинява неудобство и принципно може да засегне права и интереси, поради което е предвидена възможността за защита от страна на гражданите и организациите. От друга страна, съгласно чл. 57, ал. 2 от Конституцията на Република България, не се допуска упражняването на лични права на гражданите, ако с това се накърняват права и законни интереси на други. С чл. 4, ал. 3 АПК законодателят е въвел изискване субектите на административния процес да не вредят на държавата и обществото, нито на правата, свободите и законните интереси на други лица. В случая отнемането на СУМПС са постановени като превантивна мярка, именно с оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално противоправно поведение и обезпечаване на положителните действия на субекта на правоотношението. Отчитайки високата обществена значимост на безопасността на движение по пътищата в конкретния случай, незабавното изпълнение на оспорената заповед е в обществен интерес, на който не е противопоставен друг приоритет със същата степен на значимост.

По изложените съображения, съдът приема искането за неоснователно и следва да го остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДВП, Административен съд София- град, настоящият състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Х. М. А. чрез адв. Г. да бъде спряно изпълнението на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №G.-1597462/15.04.2026г. на Командир на отделение към СДВР, 09 РУ, с която на основание чл. 175, ал.3 от ЗДВП, за допуснато нарушение на чл. 171, т.1, б.“з“ е временно отнето СУМПС на водача до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението, чрез Административен съд-София-град до Върховния административен съд на Република България.

На основание чл. 138, ал. 1 от АПК, препис от определението да се изпрати на страните.

Делото да се докладва на разпределения основен докладчик за разглеждане по съществото на спора.

СЪДИЯ: